

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

A Bíróság (első tanács) 2019. február 6-i végzésével a következőképpen határozott:

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló, 2012. június 21-i 601/2012/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 49. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében és ugyanezen rendelet IV. melléklete 20. pontjának B. alpontjában foglalt rendelkezések érvénytelenek, amennyiben rendszeresen a nátrium-karbonátot előállító létesítmény kibocsátásai közé számítják a lecsapatott kalcium-karbonát előállítása céljából egy másik létesítménynek átadott szén-dioxidot (CO₂), attól függetlenül, hogy e szén-dioxidot kiengedik-e a légkörbe, vagy sem.

⁽¹⁾ HL 2012. L 181., 30. o.; helyesbítés: HL 2012. L 347., 43. o.

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2018. október 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EM kontra TMD Friction GmbH

(C-674/18. sz. ügy)

(2019/C 103/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: EM

Alperes: TMD Friction GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Megengedi-e a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének (4) bekezdése a vállalkozás átadójára vonatkozó fizetésektelenségi eljárás megindítását követő vállalkozás-áttruházás esetén az olyan korlátozást a – vállalkozás-áttruházás esetén a szakmai vagy szakma-közi kiegészítő ellátórendszerekben a munkavállalóknak az öregségi, rokkantsági vagy hozzátartozói ellátásokra vonatkozó jogára is elsődlegesen a 2001/23/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének és (3) bekezdésének alkalmazását előíró – nemzeti jogban, hogy a vagyont átvevő kedvezményezett nem felel az olyan jövőbeli jogosultságokért, amelyek a fizetésektelenségi eljárás megindítását megelőző foglalkoztatási időszakokon alapulnak?

2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

A munkáltató fizetésektelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 2008. október 22-i 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 8. cikke által megkövetelt védelem szintjéhez igazodnak e a 2001/23/EK irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, a munkavállalók érdekeinek védelme céljából szükséges intézkedések, azon jogok tekintetében, amelyek részükre azonnali vagy jövőbeli jogcímet nyújtanak öregségi ellátásra szakmai vagy szakma-közi kiegészítő ellátórendszerekben a vállalkozás átadójának a vagyoniára vonatkozó fizetésektelenségi eljárás megindítását követő vállalkozás-áttruházás esetén?

3. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre adandó nemleges választ esetén:

Úgy kell-e értelmezni a 2001/23/EK rendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontját, hogy a munkavállalók érdekeinek védelme céljából szükséges intézkedések elfogadottak minősülnek azon jogok tekintetében, amelyek részükre azonnali vagy jövőbeli jogcímet nyújtanak öregségi ellátásra szakmai vagy szakma-közi kiegészítő ellátórendszerekben, ha a nemzeti jog előírja, hogy

- a fizetéseképtelenségi eljárásban történő vállalkozás-átruházással érintett munkavállaló részére öregségi ellátás szakmai vagy szakma-közi kiegészítő ellátórendszerekben történő nyújtásának jövőbeni kötelezettsége az elsődlegesen a vállalkozás tulajdonosává váló kedvezményezettre száll át,
  - a vállalkozás tulajdonosává váló kedvezményezett a nyugdíjvárományokért olyan mértékben felel, amennyiben ez utóbbiak a munkaviszonynak a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően szerzett időszakain alapulnak,
  - a fizetéseképtelenséggel szemben biztosítást nyújtó, a nemzeti jog szerint meghatározott intézménynek ebben az esetben nem kell helytállnia a nyugdíjvárományoknak a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását megelőzően szerzett részéért,
  - a munkavállaló a nyugdíjvárományának a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását megelőzően szerzett részének értékét az átadóval szembeni fizetéseképtelenségi eljárásban érvényesítheti?
4. Ha a nemzeti jog a 2001/23/EK irányelv 3. és 4. cikkének alkalmazását fizetéseképtelenségi eljárás során történő vállalkozás-átruházás esetén is előírja, alkalmazható-e a 2001/23/EK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a) pontja a munkavállalóknak olyan nyugdíjvárományaira szakmai vagy szakma-közi kiegészítő ellátórendszerekben, amelyek ugyan már a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása előtt keletkeztek, azonban csak a nyugdíjra való jogosultságot keletkeztető esemény megvalósulása esetén és ily módon csak egy későbbi időpontban eredményezik a munkavállalók ellátási jogosultságát?
5. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második vagy negyedik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:
- Kiterjed-e a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 2008. október 22-i 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikke szerint a tagállamok által nyújtandó védelem szintje az olyan nyugdíjvárományok biztosításának a kötelezettségére, amelyek a fizetéseképtelenségi eljárás megindításakor a nemzeti jogban még nem minősültek jogszabály szerint megszerzettnek, és tulajdonképpen csak azért minősülnek jogszabály szerint megszerzettnek, mert a munkaviszonyt a fizetéseképtelenséggel kapcsolatban nem szüntetik meg?
6. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:
- Milyen körülmények között tekinthetők nyilvánvalóan aránytalannak a volt munkavállaló által a munkáltató fizetéseképtelensége miatt a foglalkoztatói nyugdíjrendszerben nyújtott ellátások tekintetében elszenvedett veszteségek, és ezért milyen körülmények között kötelezhetik azok a tagállamokat ezzel szemben a 2008/94/EK irányelv 8. cikke szerinti minimális szintű védelem biztosítására annak ellenére, hogy a munkavállaló a megszerzett nyugdíjjogosultságainak legalább a felét megkapja?
7. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:
- Abban az esetben is biztosítják-e a munkavállalók nyugdíjvárományainak a 2001/23/EK irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja vagy a 2001/23/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint szükséges – a 2008/94/EK irányelv 8. cikke szerinti egyenértékű – védelmét, ha e védelem nem a nemzeti jogból következik, hanem a 2008/94/EK irányelv 8. cikkének közvetlen alkalmazásából?
8. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:
- Abban az esetben is közvetlen hatálya van-e a 2008/94/EK irányelv 8. cikkének, és ezért az egyes munkavállaló hivatkozhat rá a nemzeti bíróság előtt, ha ugyan megkapja a megszerzett nyugdíjjogosultságainak legalább a felét, a munkáltató fizetéseképtelensége miatt elszenvedett veszteségeit azonban mégis aránytalannak kell tekinteni?
9. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:
- A tagállam közigazgatási szervének minősül-e a foglalkoztatói nyugdíjrendszert a fizetéseképtelenséggel szemben biztosító intézményként a tagállam által – a munkáltatókra nézve kötelező jelleggel – kijelölt olyan magánjogi intézmény, amely a pénzügyi szolgáltatások állami felügyelete alá tartozik, a közjog erejénél fogva szedi be a munkáltatóktól a fizetéseképtelenséggel szembeni biztosításhoz szükséges hozzájárulásokat, és hatóságához hasonlóan közigazgatási aktussal teremtheti meg a végrehajtás feltételeit?

⁽¹⁾ HL 2001. L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.

⁽²⁾ HL 2008. L 283., 36. o.